

- ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανούσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἂ χρῆν σε μετρίως, κεῖ κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, 710
 στέργειν ἀνάγκη, δραστέον δ' ἄ σοι δοκεῖ.
- ΛΥΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρᾳ; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
 ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτὴν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,
 ΛΥΚ. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
 ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐστίας θάσσειν βάθροισι. 715
 ΛΥΚ. ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσιν ἐκσῶσαι βίον.
 ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.
 ΛΥΚ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.
 ΑΜ. οὐκ, εἴ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.
 ΛΥΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων. 720
 ΑΜ. μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φόνου δράσας τόδε.
 ΛΥΚ. ἡμεῖς *δ', ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
 οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
 σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
 ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725
- ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
 ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
 κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
 στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
 ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν, 730
 ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
 πίπτοντ'. ἔχει γὰρ ἠδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
 ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
- ΧΟ. α'. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ 735
 πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς Ἄϊδαν. [στρ. α'.
 β'. ἰὼ δίκαια καὶ θεῶν παλῖρρους πότμος. 739
 γ'. ἦλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανῶν, στρ. β'.
 δ'. ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
 ε'. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς. στρ. γ'.
 στ'. πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὐποτε διὰ φρενὸς *ἂν
 ἦλπισεν παθεῖν γὰς ἄναξ. 746
 ζ'. ἀλλ', ὦ γεραιοὶ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω ἀντ. β'.